

ble. Pron. així per l'inf. d'Évol i igual el d'Orellà (xxiii, 183, 185). També en el cadastre es llegeix *Font Sabioule* (xxiii, 164).

Hem de sospitar, però, que la forma amb *-de* (*Sebiude* o *Sibiude*) sigui l'originària —essent la de totes les mencions antigues— i l'altra, deguda a una alteració. Llavors aquest NL entra en la sèrie dels en *-ude*, d'origen ibero-basc: *Galleuda*, *Cortiuda*, *Tulleuda*, *Carcoude* (> *Carcolze*). En part, els tenim documentats antigament amb *-BIDE/-BITA*: *Olopte* < *OLORBITE*, *Canalda* < *CANABITA* etc. Tots, noms compostos amb l'ibero-basc *-BIDE/-BITA* 'cami' (E.T.C. II, 240); i veg. supra els articles *Galleuda*, *Bajande*, *Corrolda*. Per què no aquí?, on tenim els NLL bascoïdes *Nyer* i *Suanyes* ben prop d'Évol i de Madres, a l'altra banda de la Tet.

No és tan clar quina seria l'arrel basca que es combinés amb *-BIDE*, cf. les que examinem en els arts. *sibil* del *DECH* (v, 2378a); *DECat*, s. v. *Civís* (supra); i *PVArGc sebiu*. En particular *sabi* «conjunto de raïces petites» que Azkue troba a Bisc. i Guip., i en una llista de plantes navarreses, amb el sentit de «simiente» i en el de «bledo»; doncs *SABÍ-BIDE* 'el camí de l'arrelam' (*DECat* IX, 530b, 20 ss.).

En la *-l-* de la var. *Sabiule* hi hauria l'efecte d'una contaminació; cf. *viude/Vilves*; *sibilla*; *viula/viola* (*DECat* IX, 244b47 ss.). Justament trobem *Els Camps de Biçles*, prop de Jújols (a «Plaça») que és 3 k. SE. d'Évol (xxii, 17).

Sebiula, V. *Sebiude*   *Sebollera*, V. *Vallcebollera*
Sebra, *Sebres*, V. *Vallcebre*   *Sebunde*, V. *Sebiude*

SECA

V. Forner cita *Ceca* com un poblet o NL menor antic, en el te. de Borriana (*BSCC* XIV, 254). El que vaig trobar, conegut encara en la meva enq. de 1961, a Borriana, és «el camí de la *Ceca*» (xxix, 147.1), que hi devia passar, o devia conduir fins aquell lloc. Amb la seva grafia *Ce-* sembla que Forner sabia o suggeria que allí hi havia hagut una seca de moneda (el conegut mot d'origen aràbic) (*DECat* VII, 728).

La séka, te. Ars (Alt Urgellet), nom que es dona també a «el Castellot» (xxxvii, 168.9). Cal imaginar que són ruïnes d'un castell, on el senyor antic batia moneda, o on s'albergaven moneders falsos. No sé si pensaria en llocs remots on es feia això el qui inventà el refrany famós, que ja remembra Jaume Roig: «he prou caçat / lo món cercant / e traspasant, / per *Ceca* y *Meca*, / la Vila Seca / e Vall d'Andorra» (*Spill*, 6137).

SECA i semblants derivats de SEC

Des d'antic havia estat *Secà* el nom d'un paratge extens a l'esq. del Segre, aigües avall de Lleida, prop de Seròs, i de *Tabac*, amb algun turó, però molt planer

i eixut; on després hi han fet un gros pantà d'aquest nom. 1185: «trans podium, de *Secano* --- in honore de *Bileles*» (MiretS., *Templ.*, 149); el 1936 vaig veure'n el gran barratge durant les enquestes d'Aitona i Seròs (Exc. 244 i 245).

Secà, paratge amb població disseminada, te. Constantí (*N.C.E.C.*).

Sengles pdes. rurals *El Secanet* a Ibi i a Monòver (xxv, 168.9; xxxvi, 86.1, 13, 88).

Secanell seria prop d'Organyà. 1157, en un doc. d'allí «Raimundi Arnalli de *Sechannel* --- *Secanell* ---» (*BABL* VI, 93).

Sekéda, pda. te. Estaon. I també a la Vall d'Aran recordo una pda. *Sequedes*.

Sequelles, enq. de Figols (xxxviii). CATorras (*Berguedà*) situa la *Baga de Sequelles* (77, 78a) o de les *Sequelles* (73b), a 0h45 de Peguera, pujant de Figols als Rasos.

Els sàkés, barraques de pastors *dels S.*, prop de la Coma de les Estables (xxiv, 36.6), entre Prats de Molló i el Coll de Bocacerç (ja figura *Sequer* com NP, en el *Llibre Roig* de 1643, fº 160). Un altre *Els Sequers* a Targasona, prop de Vià (1 k. a l'O.) (xxiii, 101.2).

Sequera («*sakéra*»), pda. de Toès, prop dels Graus (xxiii, 151.21).

Obaga de *sakéres* o de les *Sequeres*, a Noves de Segre (xxxvii, 194.2, 193.18).

El Sequeret, te. Vila Joiosa (xxxv, 1617); però a la Marina Val. un *sequer* és el mateix que un *riurau* o secador de panses.

Secanell, V. *Secà*   *Secanor*, V. *S-* (misc. àr.)   *Seclet*, *Seco*, *Secretaris*, V. *S-* (misc. moss.)

35

La SECUITA

Poble del Camp de Tarragona, uns 12 k. al NE. de la ciutat, vora la partió d'aigües entre el Gaià i el Francolí.

PRON.: *lə səkúita*, a Vilabella, Morell i Constantí (l'últim, vacil·lant *úi/üi*), Casac. 1920; *lə səkúita* allí, en l'enq. de 1955 (xiv, 147-9); id. a Vallmoll (xlvii, 21.42).

MENCIONS ANT. Segons En Morera LI., el senyor d'aquests termes, Guillem de Claramunt, donà a poblar a Guillem de Reixac l'honor de *Nudilas* [Nulles] i alguns altres llocs menors en l'a. 1165, i aquesta comanda donaria lloc al poble de *La Secuita*; en tot cas el nom d'aquest (designant un rec o sèquia) figura com afrontació S. d'aquell «honor»: «terminatur ab Or. in illa serra qui est inter *Nudilas* et villas iudaicas; a Mer. in collo de *Argelaga* et in ipso rego de *Cequita*; ab Occi. ---; a Circio in ipsa serra de *Vallimolli*» (doc. avui perdut: Morera, *Tarr. Cri.* I, 509; i *GGC*, 351).¹

En tot cas ens consta per una altra notícia que Guillem de Claramunt n'havia estat senyor: en un llarg plet entre els mon. de St. Cugat i de Santes Creus, en què es retreuen malvestats de senyors i se